

Forslag til organisationen af Danmarks deltagelse i EF-samarbejdet på embedsmandsplan.

Danmarks deltagelse i EF-samarbejdet kan opdeles i følgende kategorier:

1. Danmarks deltagelse i administrative udvalg og arbejdsgrupper under Kommissionens formandskab.
2. Det retsskabende samarbejde i EF.
3. Danmarks deltagelse i EF-udvalg med koordinerende og/eller informativ karakter.
4. Samarbejde med henblik på fastlæggelse af nye arbejdsopgaver.

1. Danmarks deltagelse i administrative udvalg og arbejdsgrupper under Kommissionen.

Eksempler herpå er forvaltningskomiteerne og arbejdsgrupper under Kommissionen.

Der udpeges faste repræsentanter eventuelt med stedfortrædere til disse udvalg m. v. De kan enten være embedsmænd fra København og/eller medarbejdere ved missionen i Bryssel.

Udformningen af de danske synspunkter i de her omtalte komiteer og arbejdsgrupper overlades normalt til vedkommende danske repræsentant eller repræsentanter, idet der er tale om løbende drøftelser inden for en i forvejen fastlagt ramme.

Disse repræsentanter eller markedssekretariatet kan efter behov sætte spørgsmål på dagsordenen for møder i EF-udvalget eller de under 2. nævnte specialudvalg.

2. Det retsskabende samarbejde i EF.

Eksempler herpå er forhandlinger inden for rammen af de eksisterende traktater m. v. med det sigte at nå til enighed om bindende vedtagelser (forordninger, direktiver og beslutninger såvel fra Rådets som Kommissionens side). De under 1, 3 og 4 behandlede spørgsmål vil kunne føre til drøftelser om sådanne vedtagelser.

a) Opgaven er her først og fremmest at finde frem til en dansk holdning og så vidt muligt få danske synspunkter tilgodeset i vedtagelserne. Forud for selve vedtagelsen vil der normalt gå uformelle ekspertdrøftelser mellem Kommissionen og medlemslandene og eventuelt mellem medlemslandene

uden Kommissionen. De danske repræsentanter i disse drøftelser vil normalt være fra vedkommende ressortmyndighed og/eller eventuelt en medarbejder ved missionen i Bryssel.

Med henblik på at sikre, at de danske repræsentanter i ekspertdrøftelserne er i stand til at varetage de danske interesser med hensyntagen til alle relevante omstændigheder, tænkes oprettet et antal specialudvalg, hvori de berørte ministerier er repræsenteret. Udvalgene nedsættes under de ministerier, som har den væsentligste administrative og lovforberedende beføjelse på de enkelte områder. Eksempelvis bør EF's sukkerordning, der sagsbehandles i handelsministeriet, drøftes i specialudvalget om landbrugsspørgsmål. Udvalgene afgiver indstilling til de ministerier, som er ressort for de pågældende sagsområder.

Hvor flere ressortmyndigheder har sådanne beføjelser, uden at det er klart, at en enkelt myndighed har den overvejende interesse, ligger formandskabet i markedssekretariatet i dettes egenskab af koordinerende instans.

Ethvert medlem af specialudvalgene kan anmode om, at en sag sættes på dagsordenen for EF-udvalgets møder.

Såfremt det skønnes fornødent, lægges sagen af de pågældende ressortministre op til regeringens fællesmarkedsudvalg til orientering eller beslutning.

Det påhviler formændene for de enkelte specialudvalg at indkalde disse til møder og fastlægge dagsordenen. Dagsordener fordeles til specialudvalgets medlemmer og EF-udvalgets medlemmer.

Et forslag til liste over specialudvalg vedlægges. Forslag til formandskab og deltagere i specialudvalgene fremgår heraf. Specialudvalgenes sammensætning må tilpasses efter de arbejdsopgaver, som udvalgene bliver stillet overfor. Det påhviler de enkelte ministerier at organisere kontakten mellem specialudvalgene og de styrelser, der ikke er repræsenteret i udvalgene, samt repræsentanter for interesseorganisationerne.

b) Når de under a) omtalte drøftelser måtte have resulteret i et kommissionsfor-